

ἐλειτουργήσῃ καὶ πάλιν ὁ Παντελίδειος διαγωνισμός, ἀλλ' ἀκάρπως.

Ἡ ἀρχαιολογικὴ κίνησις ὑπῆρξε ζωηρὰ καὶ κατὰ τὸ 1907. Ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία ἐξηκολούθησε τὰς ἐργασίας τῆς ἐν Λυκοσούρῃ, ἐν Φιγαλείᾳ, ἐν Χαιρωνείᾳ, ἐν Εὐβοίᾳ, ἐν Τεγείᾳ, ἐν Σουνίῳ, ἐν Παγαταίς, ἐν Μυστρᾷ.

Αἱ ξέναι ἀρχ. σχολαὶ ἐναμίλλως ἡσυχλήθησαν, πλεῖστα δὲ ἀνακοινώσεις τῶν ἐταίρων ἐγένοντο.

★

Ἡ καλλιτέχνικὴ κίνησις ἀσθενικὴ ἢ ἐκθεσις τοῦ Ζαππείου συνεκέντρωσεν ἄρκετὰ ἔργα, ἀλλ' ἀτυχῶς δὲν ἀντεπροσωπεύοντο ὅλοι οἱ κορυφαῖοι καλλιτέχναι ἢ δεσποινίδες Λασκαρίδου καὶ ὁ Μποκατσιάμπης διωργάνωσαν ἰδίᾳ ἐκθέσεις, διὰ πρώτην δὲ φθὰν ἐγένετο ἐν τῷ «Παρνασσῷ» ἐκθεσις ἐρασιτεχνῶν. Ὁ Μποσσονᾶ ἐξέθηκεν ἐν ἰδίᾳ ἐκθέσει ὠραιότατας φωτογραφίας. Ἐκ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐκθέσεων, εὐμένως ἐκρίθη ἢ ἐν Καίρῳ ἐκθεσις τῶν ἔργων τῆς κ. Φλωρᾶ, ἐν Βορδῷ δὲ ἀντεπροσωπεύθησαν καὶ οἱ Ἕλλ. καλλιτέχναι. Τούς καλλιτεχνικοὺς κύκλους συν κίνησεν ἀρκούντως ἡ προκήρυξις τοῦ διαγωνισμοῦ διὰ τὸν ἀνδριάντα Παλαιολόγου, ἀπειλήσασα ἀπεργίαν τῶν Ἑλλήνων γλυπτῶν.

★

Τὸ Ἑλληνικὸν Θέατρον δὲν προσεπόρισεν ἐφέτος δάφνας εἰς τοὺς συγγραφῆς. Οὐδὲν ἔργον ἀξίας φιλολογικῆς ἐπεφάνη τὰ πλεῖστα ἐγράφησαν χάριν... ποσοστῶν. Ὁ «Ἀρχιτέκτων Μάρθας», ὁ «Γυῖς τοῦ Ἰσκιου» καὶ τὸ «Ἡμερῶναι» ξεχωρίζουν κάπως ἀπὸ τάλλα. Διὰ τὴν ἱστορίαν παραθέτω τοὺς τίτλους: «Ναστραδὶν Χότζας», «Κολοκοτρώνης εἰς θάνατον», «Κασσιανή», «Νέα Γυναῖκα», «Παναθήναια», ὁ «Ἀνθρωπος τῆς ἡμέρας», «Χαμένη Εὐτυχία», οἱ «Δοῦκες τῆς Κρήτης», ἡ «Κυρὰ Βασιλική», «Χίμαιρα», καὶ ὡς κορωνὶς αἱ μαλλιαραὶ

«Ἀλυσίδες». Περὶ σσότερον ἀπ' ὅλ' αὐτὰ συνεκίνησε τὸ κοινὸν τῆς Κυβέλης ἢ ἀφίξις, ἥτις ἀνήχθη εἰς περιωπὴν κοινωνιολογικοῦ ζητήματος. Εἶχομεν καὶ μίαν ἀπόπειραν ναυαγήσασαν ἀναχαινιστικοῦ θεάτρου, ὑπὸ τοῦ κ. Οἰκονόμου. Τὸ Βασιλικὸν θέατρον νέα ἔργα ἔδωκε τὸν «Σαθρὸν οἶκον», τὸν «Ἐξάδελφον» καὶ τὸ «Ταξείδιον ἀναψυχῆς».

★

Ἡ μουσικὴ κίνησις ὑπῆρξε ζωηροτάτη. Τὰ δύο Ὁδεῖα, τὸ παλαιὸν καὶ τὸ τῆς κ. Λόττνερ, ἐναμίλλως εἰργάσθησαν. Αἱ δοθεῖσαι συναυλίαι ἀνέδειξαν ἄρκετὰ τάλαντα, εἰς τὰ ὅποια προσμεριδῶ ρόδιον μέλλον. Ἡ ὀρχήστρα τοῦ Ὁδεῖου Ἀθηνῶν ἀπομένει ἡ μοναδικὴ ὀρχήστρα τῆς Ἀθηνῶν, τὰ δὲ ὁρατόρια τοῦ Ὁδεῖου Λόττνερ, ἐκτελεσθέντα μὲ πολλὴν ἐπιμέλειαν σημειώνουν μίαν πρόοδον σημαντικὴν. Ὁ «Σύλλογος τῶν διπλωματούχων» εἰργάσθη μὲ τὰς συχνὰς συναυλίας του εἰς διάδοσιν τοῦ μουσικοῦ αἰσθήματος, μεγάλως ὅμως εἰς τὴν διαμόρφωσιν αὐτοῦ συνετέλεσαν οἱ ἐξ Ἀθηνῶν διελοῦντες μουσικοί, οἵτινες μᾶς παρέσχον ἀληθεῖς μουσικὰς ἀπολαύσεις. Ὁ Σαμάρας μὲ τὸ νέον του μελόδραμα, ὁ Λαμπρινός, ἡ Ἑλπίς Καλογεροπούλου, ὁ Δημακόπουλος, ἡ Μποννᾶ, αἱ ἀδελφαὶ Τσερνέτζκα, ἡ Σόργα, οἱ Φίτσνερ, ὁ Τσάπαλος ἔδωκαν ἀληθινὰ δειγμάτων μοναδικῆς ἐκτελέσεως. Ἡ ἀφίξις τοῦ κ. Ρέτιτχ ἐξωγόνησε τὴν ὀρχήστραν τοῦ Ὁδεῖου Ἀθηνῶν καὶ μόνον τὸ ἑλληνικὸν μελόδραμα πάσχει πάντοτε ἀπὸ ἀτονίαν καὶ... ἀσυμφωνίαν.

Ἄς εὐχηθῶμεν ὅπως τὸ Νέον ἔτος φανῇ εὐτυχέστερον διὰ τὰ Γράμματα καὶ τὰς Τέχνας παρ' ἡμῖν, ἃς ἐλπίζωμεν ὅτι θὰ ὑποστηριχθῶν πλεόοντερον, ἵνα ὁ χρονογράφος προσερχοῦς μέλλοντος τονίσῃ—ἀντὶ τῶν συνήθων ἱερειῶν μεμφιμοιρίας—διθυράμβους πνευματικῆς ἀκμῆς.

ΔΑΦΝΙΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

Ἐν Λιέρῃ ἤρριξε τὴν 12ην Ἰανουαρίου ἡ ἐκθεσις τοῦ Cercle des Beaux-Arts, ἐν ᾗ ἐκθέτουσιν 24 καλλιτέχναι 65 ἐν ὅλῳ ἔργα ζωγραφικῆς, γλυπτικῆς καὶ ἀρχιτεκτονικῆς.

★

Τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Μ. Léon Souguenet ἐν Βοριναγῇ τοῦ Βελγίου ἐορτασθήσεται ἀναμνηστικὴ διὰ τὸν γλύπτην Constantin Meunier ἐορτή. Ὁ κ. Jules Deslree προτείνει ὅπως ταυτοχρόνως πανηγυρίσωσι πρὸς τιμὴν τοῦ γλύπτου καὶ ὅλαι αἱ πόλεις τοῦ Βελγίου, δι' ὧν διήλθεν ὁδὸς καὶ ἐν αἷς εὖρος τὰ θέματα τῶν θανμασίων ἔργων του, δοκᾶν δὲ τοῦ Βελγικοῦ κράτους νὰ χρυσοῦν χάλκινα ἔκτυπα ὅλων τῶν ἔργων του, ἅτινα διασπειρόμενα εἰς τὰς Βελγικὰς πόλεις θὰ καταστήσωσι δημοφιλεῖς τὸ τάλαντον καὶ τὸ ὄνομα τοῦ μεγάλου γλύπτου. Γενικὴ ἐκθεσις τῶν ἔργων του θὰ διοργανωθῇ πιθανώτατα ἐν Λιέρῃ.

★

Ὑπὸ τὸν τίτλον Mon amoi intime ἐξεδόθη ἐν Παρισίῳ ἔργον, φέρον ὡς συγγραφέα τὸν Daniel

Chastaing. Ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον αὐτὸ κρύπτεται μὴ τῶν γνωστοτέρων εἰς τὴν Ἀθηναϊκὴν κοινωνίαν ἄνθρωποι καὶ ξανθὴ Ἀτθίς κόρη συγγραφέως. Ὁ κριτικὸς Jules de Martheld τὸ κρίνει ὡς βιβλίον σημαντικὸν ἀναλύσεως πάθους, διερευνηθέντος ἐπισταμένως. Ἐνέχει κατὰ τι συνκρότερον τοῦ Φρεγιέ.

★

Ἡ Σύγκλητος τοῦ Παναπιστημίου ἀπεφάσισεν ὅπως εἰς τὴν ἐτησίαν ἐπετηρίδα δημοσιεύῃ βιβλιογραφίαν πάντων τῶν κατὰ τὰ διάστημα τοῦ ἔτους ἐκδιδομένων Ἑλλ. βιβλίων καὶ διατριβῶν.

★

Ὑπὸ τοῦ κ. Κομποπούλου ἐπιτοτεχνήθησαν προσωπογραφίαι τῆς κ. Καλβοκορέση καὶ τῆς δεσποινίδος Μωραΐτινῃ.

★

Ἐν Βουδαπέστῃ ἀπέθανεν ὁ Ἀκαδημαϊκὸς καὶ σοφὸς καθηγητὴς ἱερῆς Csarlay Benedek ἐταῖρος τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολ. Ἑταιρείας. Μετέφρασε Οὐγγρῶσι τὰς

τῆς ἑργασίας τῆς Χριστ. Ἀρχ. Ἑταιρείας, ἐσχάτως δὲ καὶ τὰς δύο «περὶ Δαφνίου» συγγραφὰς τοῦ κ. Λαμπάκη.

★

Εἰς τὸν διαγωνισμόν διὰ τὴν συγγραφὴν βιβλίου περὶ τοῦ Καποδιστριαίου ὡς θεμελιωτοῦ τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως ἐν Ἑλλάδι, ὑπεβλήθησαν δύο χειρόγραφα. Ἐβραβεύθη τὸ τοῦ κ. Βελέλη διαμένοντος ἐν Λονδίῳ, διὰ τοῦ 500δράχμων ἄθλου ταχθέντος ὑπὸ τοῦ κ. Κοργιλένιου.

★

Ὁ Ἄγγλος ἐλληνιστὴς John Mahaffy ἔκαμεν εἰς Βοσιώνην σειρὰν διαλέξεων, ἔχων ὡς θέμα «Τί ἔκαμεν ἡ ἀρχαία Ἑλλὰς διὰ τὴν σύγχρονον Εὐρώπην».

★

Ἐν Ἀμβέρσῃ ἀπεκαλύφθη μνημεῖον ἐγερόν ἐν εἰς ἀνάμνησιν τοῦ Van Bercken, ἐφευρέτου τῆς χαράξεως τῶν ἀδαμάντιων. Τὸ μνημεῖον εἶνε ἔργον τοῦ Frans Joris.

★

Ὁ καλλιτεχνικὸς σὺλλογος «L'Eslampe» διωργάνωσε τὴν δευτέραν ἐτησίαν ἐκθεσὶν του ἐν τῷ «Συγχρόνῳ μουσεῖῳ».

★

Νέα Πάττη ἐκλήθη ἡ Ἰταλὶς λυρική ὑψίφωνος Τετραζίνη, κατόπιν τῶν θριάμβων τῆς ἐν Ἀμερικῇ. Κρίνεται ὡς ἡ μεγάλη αἰοδὸς τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος.

★

Ἀπέθανεν ἐν Ἀμερικῇ ὁ καθηγητὴς τῆς Ἑλλ. φιλολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ὑάλ Θωμὰς Σέϋμουρ ἐν ἡλικίᾳ 60 ἐτῶν. Ἡ φήμη του ὡς ἐλληνιστοῦ ἦτο παγκόσμιος. Ἐξέδωκε πλείστα ἔργα, ἐν οἷς «Ὡδὰς τοῦ Πινδάρου» καὶ «Εἰσαγωγὴν εἰς τὸν Ὅμηρον». Ἦτο πρόεδρος τοῦ Ἀμερικανικοῦ Φιλολογικοῦ σὺλλογου καὶ ἀντιπρόεδρος τοῦ ἐν Ἀμερικῇ Ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου.

★

Εἰς τὴν Κοπεγχάγην ἀπέθανεν ὁ ποιητὴς Δράχμαν θεωρούμενος ὡς εἰς τῶν μεγαλειότερων συγγραφέων τῆς Δανίας. Ὁ νεκρὸς ἐτοπώθη ἐντὸς τῆς μεγάλης αἰθούσης τοῦ Κονσέρτου τῆς Κοπεγχάγης καὶ ἀφ' οὗ ἐνέβλη ἡ ἀκολουθία καὶ ἐξεφωνήθησαν λόγοι, ὅμιλος νέων ἑψάλλε διάφορα ποιήματα τοῦ ἴδιου ποιητοῦ, τῇ συνοδείᾳ τῆς μεγάλης μουσικῆς τοῦ δήμου. Μετὰ τοῦτο ὁ νεκρὸς μετεφέρθη εἰς σπήλαιον τι καλούμενον Σκάβ καὶ τὸ ὁποῖον ὁ ποιητὴς ἐθεώρει ὡς πηγὴν τῆς εὐτυχίας.

★

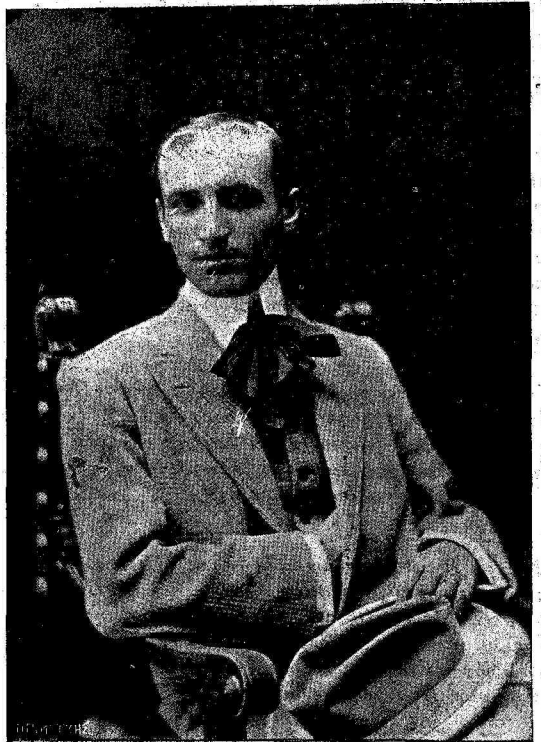
Ἡ κυρία Μαργαρίτα Τιναιρ βραβευθεῖσα ἐσχάτως μετὰ τὸ παράσημον τῆς Δεξιῶνος τῆς Τιμῆς διὰ τὴν φιλογρικὴν τῆς δράσιν ἀρνείται νὰ δεχθῇ τὴν κολακευτικὴν αὐτὴν διάκρισιν.

Διακηρύσσει ὅτι ποτὲ δὲν θὰ φέρῃ τὴν προνομιοῦχον ἐρυθρὰν ταινίαν διότι θεωρεῖ ὡς ἱεροσυλίαν νὰ κομῇ τὰ στήθη τῆς μετὰ παράσημον, τὸ ὁποῖον ἴδρουν ὁ Μέγας Ναπολεὼν πρὸς ἐπιβράβευσιν τῶν γενναϊοτέρων ἐκ τῶν στρατιωτῶν του.

★

Ὁ διάσημος Γερμανὸς σατυρικὸς ποιητὴς καὶ γελοιογράφος Γουλιέλμος Μπάχ ἀπέθανε πλήρης ἡμερῶν καὶ δόξης ἐν ἡλικίᾳ 78 ἐτῶν.

Τὰ ἔμμετρα σκίττα τοῦ Μπάχ εἶχον μεταφρασθῇ εἰς ὅλας τὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ρωσικὴν. Ὁ Μπάχ ὑπῆρξεν ὁ ἀρχηγὸς τῆς νεωτέρας σχολῆς τῶν Γερμανῶν γελοιογράφων. Τὰ πρῶτα σκίττα του ἐδημιουργήσαν εἰς τὰ «Ἰντάμενα φύλλα», ἡ δὲ φήμη του ὡς πρωτοτύπου ἐμπνεύσεως γελοιογράφου ἠδραϊσθῇ κυρίως διὰ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ εἰκονογραφημένου ποιήματός του ὁ «Χωρικός καὶ ὁ Μυλωνάς».

N. POZAN

Εἰς τῶν νεωτέρων ἠθοποιῶν τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου, ὁ κ. Ν. Ροζάν, διεκρίθη εἰς τὰς ἐφετινὰς παραστάσεις, καὶ ἰδίᾳ εἰς τὸ «Ταξείδιον εἰς Ἀνατολήν», ἐπιδειξάς λεπτήν καὶ ἐντεχνον ὑπόκρισιν.

★

Ἡ «Ναῦς», τὸ νέον ἔργον τοῦ Δ' Ἀννούτζιου παρασταθὲν εἰς Ρώμην, ἐθριάμβευσεν. Ὁ Ἰταλικὸς τύπος ἐξαίρει τὸ ἔργον.

Ὁ Ἀγγελιαφόρος γράφει: Τριετὴς μελέτας καὶ ἐρεῦνας ἐχρειάσθη ὁ ποιητὴς διὰ νὰ συμπήξῃ ὅλα τὰ ἱστορικὰ στοιχεῖα περὶ τοῦ βενετικοῦ θέματος καὶ ὠραματίσθῃ διανγὲς τὸ γενικὸν πλαίσιον, ἐντὸς τοῦ οὗλου ὁ λαὸς αὐτὸς κινεῖται καὶ πάλτεται ἐξ ὀργῆς, ἐκδικήσεως καὶ ἐθνοφροσύνης. Καὶ ἐχρωμάτισε τὸ ὅλον ἔργον του, ζήτων τὴν ἀρωγὴν ὅλης τῆς τέχνης, τῆς ποιήσεως, τῆς μουσικῆς, τοῦ χοροῦ, τῆς σκηνοθεσίας καὶ τῆς ἐνδυμασίας, διὰ νὰ ἀναδείξῃ θαυμασίως τὴν ἀναπαράστασιν τοῦ περιβάλλοντος. Ὁ ποιητὴς δὲν ἠρμήνευσε τὰ αἰσθηματικά τῶν ἡρώων του, ῥίπτων ἐπ' αὐτῶν τὸ χρῶμα τῆς λαμπροχρώμου πυξίδος του· συνώφισε τοὺς παλμὸς τοῦ πλήθους εἰς μορφήν ἐναρμόνιον φωτὸς καὶ ζωῆς...»

Ὁ «Ρωμ. Λαὸς» γράφει: «Ὁ Δ' Ἀννούτζιου ἔχει ὑπ' ὄψιν του τὸν Ἀνταῖον. Ἀποτυχῶν, ἠγέρθη πλέον ἰσχυρὸς. Καὶ τὸ ἔργον του ἐκπροσωπεῖ τὴν ὑψηλοτέραν προσπάθειαν φαντασιώσεως, τὴν ὅποیان ἦτο δυνατόν ποτὲ νὰ καταβάλῃ. Δὲν εἶνε πλέον ὁ πλάγιος γραφδὸς, ὁ μετακλίτων ἀπὸ ἐνὸς εἰς ἄλλο θέμα. Εἶνε ὁ πλάστις ἀκρατοῦ ὁργανισμοῦ, ὁ δεσπόζων αὐτοῦ διὰ τῆς θελήσεως. Καὶ ἡ τέχνη του εἶνε ἡ ἀκτινοβολία τῆς τέχνης ἐπὶ τῆς ἱστορίας».

★

Ἐν Ρώμῃ ἤνοιξεν ἐν τῷ μεγάρῳ Rospigliosi ἐκθεσις γυναικεῖα ἱματίων, κοσμημάτων κ.λ.π. φερόμενῶν

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

ὕπὸ γυναικῶν κατὰ τὰ τελευταῖα τριακόσια ἔτη. Διὰ τῆς ἐκθέσεως ταύτης εἰκονίζεται ὁ οἰκιακὸς καὶ ὑπαίθριος βίος τῶν γυναικῶν.

Ἐτέρα γυναικεῖα ἐκθεαὶς ἤνοιξεν ἐν Λονδίῳ νεωτερισμῶν τῶν κυριῶν, εἰς ἣν θὰ μετὰσχῳσι Γάλλοι, Ἀστριακοὶ καὶ Γερμανοὶ ἐκθέται. Ἡ ἐκθεσις θὰ ἔχῃ καὶ τὴν πρωτοτυπίαν ὅτι διακόσῳσι νεάνιδες θὰ παρελαύνουν καθ' ὁρίσμενας ὥρας μέσῳ τοῦ πλήθους τῶν θεατῶν, φέρονσαι νεωτεριστικὰς ἐνδυμασίας, θὰ δοθῇ δὲ καὶ χορευτικὴ ἐσπερίς καθ' ἣν αἱ εἰρημέναι δεσποινίδες θὰ χορεύσωσιν φέρονσαι τὰς βαρυτιμωτέρας ἀμφιέσεις τοῦ χοροῦ τῶν μεγαλειτέρων ἐκθετῶν. Εἶτα θὰ ἐπακολουθήσουν ἑορταὶ θεατρικαί, ἱπποδρομιῶν, ἀγῶνες αὐτοκινήτων, ἵνα ἐπιδειχθῶσι αἱ καταλληλότεραι δι' ἁθλήσιν ἀμφιέσεις.

★

Ὁ κ. Νιρβάνας νέον ἔγραψε δράμα, τὴν «Πενταγλώτισσαν». Ὁ συγγραφεὺς ἐνεπνεύσθη τὸ ἔργον ἐκ τοῦ γνησίου δημοτικοῦ ἔξαματος «Στὰ Σάλωνα σφάζουν ἀργιὰ» κ.λ.π. ἄλλ' ἀφίσταται τῶν λεπτομερειῶν. Ἡ ἐποχὴ καὶ ὁ τόπος εἶνε ἀπροσδιόριστα.

★

Εἰς τὸ Β. θέατρον ἀνεβιβάθη ὁ «Πτωχοπρόδρομος», ἔμμετρος δραματικὴ κωμωδία τοῦ κ. Πολέμη, ἀναγομένη εἰς τὴν Βυζαντινὴν ἐποχὴν. Ὁ ποιητὴς παρουσιάζει νέον Πτωχοπρόδρομον, εὐφῶν καὶ λεπτόν, ἀνόμιον πρὸς τὸν κοινῶς παραδεδεγμένον αὐλοκόλακα καὶ κοιλιδούλον Πτωχοπρόδρομον.

★

Τὴν 13 Μαρτίου ἀφικνεῖται εἰς Ἀθήνας ὁ Μουνέ-Σουλῶ, ὁ ἑνδοξος τραγῳδὸς τῆς «Γαλλικῆς κωμωδίας». Θὰ δώσῃ 5 παραστάσεις, ἐν αἷς καὶ τὸν «Οἰδίποδα Τύραννον» ἐν τῷ Σταδίῳ.

★

Διὰ τὴν πρότομὴν τοῦ ἐν Μακεδονίᾳ πεσόντος καπετὰν Φούφα, οἱ ἐν Σικάγῳ Ἕλληνες ἀπέστειλαν 650. δολλάρια.

ΜΟΥΣΙΚΗ

Καὶ ἐφέτος ἡ «Ἀθηναϊκὴ μανδολινάτα» ἔδωκε μετ' ἐπιτυχίας τὴν ἑτησίαν συναυλίαν τῆς ἐν τῷ Β. θεάτρῳ. Οἱ πολυπληθεῖς θεαταί, προεξαρχούσης τῆς Β. οἰκογενείας, ἤκουσαν μὲ πολλὴν προσοχὴν τὴν ὀρχήστραν, ἥτις ὑπὸ τὴν δεξιὰν διεύθυνσιν τοῦ κ. Λάβδα, διηρμήνευσεν μετὰ λεπτότητος τὸ ἄσμα τοῦ Σολβέζ, ἓνα Νορβηγικὸν χορὸν τοῦ Grieg καὶ ἓνα τετράχορον θαυμάσιον τοῦ Zücher. Τῆς συναυλίας μετέσχον αἱ κ.κ. Μομφερράτου καὶ Φωκά, ἥτις ἔψαλλε μὲ πολλὴν τέχνην τὸ Grand air τῶν Οὐγενότων, ἔθελξεν δὲ ἡ ἐμφάνισις δύο μικρῶν δεσποινίδων τῆς Μαρίας Βαλσαμάκη, ἥτις ἀπήγγειλε γαλλιστὶ ᾠδὴν πρὸς τὴν παρισταμένην Πριγκίπισσαν Μαρίαν καὶ τῆς Ἀθηνᾶς Ζίφου, ἥτις ἐπὶ τετραχόδου ἐτέλεσε τὴν «Havanaïse» τοῦ Sarasate.

Μία ἑλλειψὶς παρετήρηθη ἐν τούτοις, ἥτις μετὰ δυσφορίας ἐσολοιάσθη. Εἰς τὸ πρόγραμμα τίποτε δὲν ἀνεγράφετο Ἑλληνικόν. Καὶ ὅμως καὶ ἡ Μανδολινάτα ἄλλοτε ἔπαιξε σύνθεσιν ἐμπνευσθεῖσαν ἐκ δημοτικοῦ ἔξαματος καὶ ἡ κ. Φωκά τραγοῦσε ὠραιότατα Ἑλλ. ἄσματα καὶ ἡ δ. Βαλσαμάκη δὲν θὰ ἔχανε ἀπὸ τὴν πρώτον τέχνην τῆς ἀν' ἀπήγγελλε καὶ κατὰ Ἑλληνικόν.

ΜΑΡΙΑ Α. ΒΑΛΣΑΜΑΚΗ

Τὸ Ὁδεῖον Λόττνερ ἐν συνεσῳσει μετὰ τοῦ «Παρνασσοῦ» ἤρξατο ἐβδομαδιαίων συναυλιῶν ἐπὶ εἰσόδῳ μιᾶς μόνον δραχμῆς.

★

Ἐν τῷ Ὁδεῖῳ Ἀθηνῶν ἐξετελέσθησαν οἱ ἑνδεκα χοροὶ τοῦ Βετόβεν οἵτινες ἐτγᾶτως ἀνεκαλύφθησαν καὶ ἐξεδύθησαν καὶ οἵτινες εἰς πλείστα ἄλλα μέρη τῆς Εὐρώπης εἶνε ἀκόμη ἀγνωστοί.

ΑΘΗΝΑ ΖΙΦΟΥ